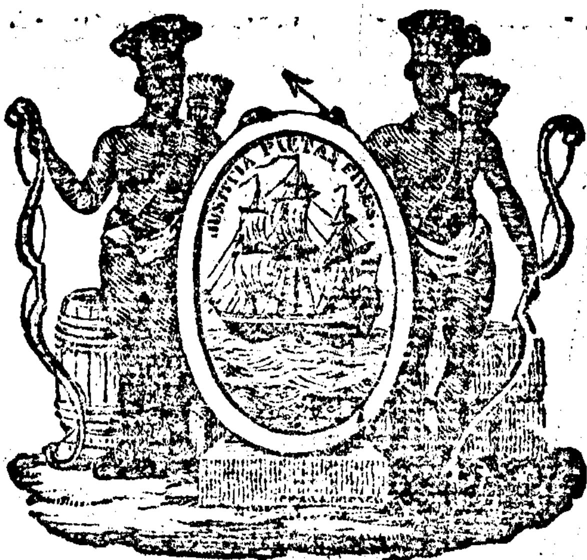
A°. 1839. | N°. 37.

Woensdag, 8 Mei.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 4 Mei 1839.

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, van den 2den dezer, No. 721/614, is tot ADJUNCT *van den Luitenant van Policie*, provisioneel aangesteld, A. LITWACK.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 7 Mei 1839.

(20032) Alzoo JEAN FRANÇOIS FAVEREIJ, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim*, heeft geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagt van de Plantaadje *Nooit Volmaakt*, gelegen aan de rivier *Suriname*, af- en op naam van Plantaadje *Montrésor* over te doen schrijven.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal *ad interim*, zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 7 Mei 1839.

(20031) Alzoo JOSEPH TIJNDALL, Eigenaar van de Plantaadje *Nurserij*, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim* heeft geadresseerd, met verzoek om den allodialen eigendom en het erfelijk bezit van een stuk Land, groot *Vijf Honderd* akkers, gelegen achter de Plantaadje *Nurserij* voornoemd;

Zoo worden hierbij al degenen, die mogten sustineren, beter regt te hebben dan genoemden JOSEPH TIJNDALL, de gelegenheid gegeven, om van nu af, binnen *veertien* dagen, hunne reclames ter Gouvernements Secretarij in te dienen; alwaar het voorschreven rekest met de bijlagen ter *visie* ligt; zullende na verloop van dien tijd, op het verzoek worden gedisponeerd, zoodanig als de Gouverneur Generaal *ad interim* zal vermeenen te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Advertentiën.

(19309) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 10den Mei 1839, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit welgemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

$\frac{15}{36}$ Aandeelen in de PLANTAADJE *ANNA'SZORG*, gelegen aan het gedolven kanaal van de *Warapper Kreek*, ter regterhand in het opvaren, tusschen de Plantaadjen *Barbados* en *Moed en Kommer*; aankomende E. F. VAN OMMEREN Wed. J. C. MÜLLER.

$\frac{1}{4}$ Aandeel in de opgemelde PLANTAADJE *ANNA'SZORG*, gelegen als voren; aankomende den Boedel van wijlen MARIA ANNA LOUISA THOMAS, Wed. Mr. HENRY ZACHARIA COUDERC, dewelke voor *een vierde* gedeelte is geweest mede Erfgename van ANNA MARIA GODEFROIJ geb. THOMAS.

$\frac{1}{16}$ Aandeelen in de PLANTAADJE *BREDA*, gelegen aan het gedolven kanaal van *Tapoeripa*, ter linkerhand in het opvaren, tusschen de Plantaadjen *Crommelingsgift* en *Fackertshoop*; aankomende de Erven VAN SPALL.

Liggende de Inventarissen van verkoop, ten Kantore van den ondergeteekende ter *visie*.

Paramaribo, den 7 Mei 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 2den dezer, de Engelsche Schoener Guiana, Kapt. G. M. Forbes, naar Demerary.

Den 6den, de Sloep Trafalgar, Kapt. Peter Mac George, naar de Zeekust.

Idem, het Schip Antonia, Kapt. E. Speelman, naar Amsterdam, lading: 233 vaten Suiker, 20 balen schoone Katoen.

Geboorte- en Sterfgevallen.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 1sten tot en met 30sten April 1839, zijn ingeschreven; als:

BEVALLEN: Hanna Uziel, echtgenoot van Daniel Moses Fernandes, zoon. — Marianna Lobato, zoon. — Jacoba Henriette Brink, zoon. — Anna Salomon Machielse, echtgenoot van Eliazer Benjamin de Vries, zoon. — Henrietta Christina van Auce, zoon. Maria Elisabeth Krans, zoon. — Kwassiba van la Parra, zoon. — Dorothea Rebecca Saffin, zoon. — Rebecca Emanuels, echtg van Mordechai Tama, zoon. Jeannette Pieterse, echtgenoot van Johannes Adriaan Roos, zoon. — Johanna van Amand van Adler, zoon. Rebecca Alvares, echtgenoot van Jacob Barend de Vries, zoon. — Maria Elisabeth Esser, echtgenoot van Johann Hendrik Lohman, dochter. — Geertruida Carolina van der Spa, dochter. — Wilhelmina van Lucia van Buttner, zoon. — Louise Caroline Remij echtgenoot van Mr. Juriaan François Jacobs Brunings, zoon. — Susanna Elisabeth Vriesde, zoon. — Wilhelmina Johanna van der Goes, echtgenoot van Mr. Carel Anthonij Marchant, zoon. — Anna Catharina Elberg, echtgenoot van Louis Johannes Marcus, zoon. — Jansie Heijdorn, zoon. — Helena Erneij, zoon. Carolina Sara Stolkwijk, dochter. — Jacoba Josina van Oudshoorn, echtgenoot van Johann Hendrik Epping, dochter.

LEVENLOOS BEVALLEN: Het Kind van het Vrouwelijk geslacht van Esther Lobato, echtgenoot van Joseph Gabraij Fonseca Fernandessoon.

OVERLEDEN: Carel Lodewijk Wathuis, 1 jaar en 4 maanden. — Johannes Theodorus Heilbron, 34 jaren. — Johannes Francis, zoon van Sallij Marie Gomperts, ruim 2 maanden. — Willem Ezegiel, naar gissing 56 jaren. — Abraham Jan Alexander Bankier, 1 maand en 15 dagen. — Henrich Balser Schäffer, 61 jaren. — Johannes Frederik Becker, 49 jaren. — Henrij Jacques Arbouz, 59 jaren. — Carel Maij, 34 jaren. Mozes Mozes Nabar, 5 maanden. — Johannes Eugenius Wildanger, 21 jaren. — Karel Hendrik, zoon van Elisa Bloekmina, 4 jaren en 6 maanden. — Blanca da Costa, 52 jaren. — Hans Sollander, 47 jaren. — Carolina Huibrechts, 2 jaren. — Julia Isaak Salomons, 6 maanden — François, zoon van Catharina van Adjuba van Wind, 1 jaar en 10 maanden. Rosa van Poppelman, 58 jaren. — Cornelis Hendrik Pieter Jan van Heijningen, 35 jaren. — Elisabeth Louisa van Walbach, 53 jaren. — Richard Lodewijk, zoon van Louis Johannes Marcus en Anna Catharina Elberg, 1 jaar en 10 maanden. — Adriana Christina, dochter van Mimie van Elsperman, 2 maanden. — Rachel Abraham Haim Fernandes, huisvrouw van Abraham Haim Fernandes, 36 jaren. — John Wilson, 40 jaren. Marius Bernard Erich, zoon van Henrietta Bleij, 13 jaren. — Hendrik François, zoon van Jansie van Samuel Fernandes, 5 maanden. — Petrus Nicolaas de Haan, 52 jaren. — Marianne Jeanette Boon, weduwe van Volkert van Halm Jacobszoon, circa 50 jaren.

Nieuwstijdingen.

Engeland.

LONDEN, 28 Februarij.

Uit de jongste, in Engeland, uit de Oost ontvangen dagbladen en papieren, deelt de *Morning Chronicle* de volgende uittreksels mede betreffende *de doodstrafontrekking aan eenen Oost-Indischen Prins.* De *Delhi Gazette* berigt des we-

gens het volgende: »Den 29sten Junij hadden wij het nieuwe, maar treurige schouwspel voor oogen, hoe een Prins, een afstammeling van den grooten Timur, met zijne ter doodbrenging op een schavot, eenen, onder ongemeen afgrijselijke omstandigheden gepleegden, moord boette. De misdadiger, Mirza Hydur Shekoh, neef van den tegenwoordigen beheerscher van Delhi, vermoordde in den stormenden nacht van 11 Junij zijne vrouw, Kadera Sultane Begum, daar hij haar met zijn zwaard genoegzaam in stukken hieuw, waarna hij gerust het huis verliet, en zich in eene nabijgelegene bron nederstortte, om zich te verdrinken. Intusschen ontzonk hem de moed; hij liet zich er uithalen en gevangen nemen. Toen zijne Majesteit de misdaad bekend gemaakt werd, gelastte hij den Engelschen agent van den gouverneur-generaal te verzoeken de zaak te vervolgen. De Heer Metcalf zond dienvolgens zijnen adsistent, Cornet Robinson, af, om de lijkschouwing te bewerkstelligen, doch lang weigerden de verwanten der vermoorde hem den toegang in het Anderun. Eindelijk werd hem deze vergund onder voorwaarde, dat hij alleen zoude binnentreden. Het bloedige lijk bood een vreeselijk schouwspel aan. Naar het zeggen van eene der vrouwelijke dienstboden was het slagtoffer in de achtste maand harer zwangerschap, en deze omstandigheid werd door het onderzoek bevestigd. Den 13den Junij bezocht de heer Metcalf den vorst, die hem verzocht het proces aan te leggen, en, in geval de moord bewezen werd, den moordenaar op de plek waar hij zijn gruwelstuk bedreven had te doen ter dood brengen. De zaak werd gestreng en naauwgezet onderzocht en de misdaad volkomen bewezen, gelijk trouwens ook de prins zelf vrijwillig het feit bekende, en van alle verdediging afstand deed. De acten werden aan het gouvernement ingezonden, en op 26 Junij kwam de bekrachtiging van het doodvonnis terug, ofschoon onder voorbehoud der bevestiging van hetzelve door Zijne Majesteit, en met bijvoeging, dat, zoo deze laatste gegeven wierd, de ter doodbrenging alsdan op zoodanige wijze zoude geschieden, dat dezelve door het afschrikkend voorbeeld de meest heilzame werking zoude kunnen doen en tevens *met Zijner Majesteits gevoelens zoude overeenstemmen.*

De prins hoorde het regterlijk vonnis, hetwelk hem tot de doodstraffe der koord door ophanging veroordeelde, koelbloedig aan, en antwoordde slechts: »Bote acha (zeer wel)" van dit oogenblik af aan, hield hij zich zeer bedaard bezig met op zijne zaken orde stellen, en daags voor de strafoefening wilde hij nog eenmaal zijn ziek kind van ongeveer één jaar leeftijds zien. Dit stierf nog dien zelfden dag, en toen men dit den vader meldde glimlachte hij, zonder een woord te spreken. Op den 29sten Junij bij het aanbreken van den dag werd het vonnis voltrokken. Hij besteeg met vasten tred de ladder, ettelijke trekkingen, en hij was niet meer. Terstond daarop vervoegde zich de Heer Robinson tot Zijne Majesteit en deed verslag van de voltrekking der doodstraf. Zijne Majesteit ontsloeg even zoo dra zijnen Durbar, en zonderde zich in diepe treurigheid in den mhehul af. Het lijk werd, na een uur genangen te hebben, afgenomen en begraven. Deze strafoefening aan eenen prins in het paleis zijner voorzaten voltrokken, verwekte in de stad onder de inwoners geene geringe gemoedsbeweging. Niet weinig merkwaardig is het, dat de prinsen van den bloede, slechts weinigen uitgezonderd, het vonnis als regtvaardig erkenden, terwijl van eenen anderen kant de massa des volks in het verdiende straffen van eenen vorstelijken misdadiger slechts eene daad van Britsche tyrannie zag."

— Uit China meldt men, dat twee Prinsen van de Keizerlijke familie, welke reeds vroeger de godsdienst der Christenen hadden aangenomen, maar de ongelukkige zwakheid gehad hadden, het kruis te verloochenen, onlangs in den schoot der Katholijke kerk zijn teruggekeerd, maar door dezen stap ook rijkelijk gelegenheid gehad hebben, hunne vorige gebreken te boeten, zoo als men uit het volgend besluit ter veroordeeling ziet, hetwelk de Londensche *Asiatic-Journal*, volgens de courant van Peking, medegedeelt:

»Tou Sé, te voren Tou Sing, nadat hij voor het geregtshof gevoerd was geworden, dewijl hij de godsdienst van den Heer des Hemels (Chinesche godsdienst), verlaten had, toonde berouw, beterde zich en werd begenadigd. Later vereerde hij van nieuws het kruis met zijnen zoon Ban Kuang en beiden hebben gebeden en hymnen gezongen. Uit deze hunne handelwijs is het klaarblijkelijk, dat zij zich niet waarlijk bekeerd hebben. Ik beveel daarom, dat Tou Sé en Ban Kuang van hunnen rooden gordel ontdaan, hunne namen van onze geslachttafels uitgewischt, zij zelve naar Ely (in Tartarye) gezonden, en den gemeenen stand der slavernij onderworpen worden."

— Zekere Henry Lovell, te Vermont in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, is onlangs overtuigd, dat hij voor de tiendemaal zich in den echt heeft begeven, terwijl zijne negen andere vrouwen nog in leven zijn.

— In het Piemontesche stadje Bra werd voor eenige maanden een jongske geboren, dat met onophoudelijk niezen is behebt. Het is opmerkelijk dat dit niezen alle drie minuten voorkomt, zoodat in een uur tijds juist twintig niezingen werden gehoord. De geneeskundige faculteit heeft uit Turijn eene kommissie afgezonden, om dit zonderlinge verschijnsel in deszelfs oorzaak te onderzoeken.

Frankrijk.

PARIJS, den 26 Februarij.

Onder het opschrift: *Laatste oogenblikken der prinses Maria*, bevat het *Journal des Débats* het volgende artikel:

"..... Toen de hertog van Nemours te Pisa aankwam, was alles reeds verloren; de kwaal had haren vorigen loop hernomen. Het gelaat van allen, die de prinses omgaven, was bedroefd en zwaarmoedig, en de laatste flikkering van hoop, welke hare herlevende krachten gegeven hadden, verdween in moedeloosheid en smart.

Op zekeren dag (het was de dag die door een oud. gebruik aan vreugde, aan vermakelijkheden, aan ontwerpen van toekomst en hoop gewijd is), op den eersten dag des jaars 1839, verlangde de hertogin van Wurtemberg eenen priester, want zigtbaar riep haar God tot zich, en hare smart kondigde haar het naderende einde aan. Zij was kalm. Hare biecht was kort. Zij communiceerde met vrome stichting.

Haar broeder vroeg haar wat hij schrijven zoude: »stel hen slechts gerust," zeide zij met eenen glimlach van hemelsche kalmte. Daarop sluimerde zij eenige oogenblikken. Spoedig ontwaakt, verlangde zij een potlood en wilde teekenen. »Mijne handen zijn te stijf; ik moet het opgeven," zeide zij tot den prins met gelatene stem. Vervolgens vroeg zij, doch tevens den wil te kennen gevende, dat men haar de waarheid zou zeggen, of de geneesheeren nog eenige hoop hadden. Zij ontving een antwoord, haren moed waardig. »Het is wel!" antwoordde zij; »ik dank u, mijn broeder! ik versta u! God zal mij helpen!" en toen de hertog van Wurtemberg juist op dat oogenblik de kamer binnen trad: »Chut!" zeide zij, eenen vinger op haren mond plaatsende, »laat Alexander niets hiervan weten!"

Van dat oogenblik af, bereidde zij zich tot den dood. Haar edel gelaat, hoewel door de hevigheid eener zoo hardnekkige ziekte aangedaan, had echter eene uitdrukking van verhevene schoonheid behouden. Hare gansche ziel scheen geweken te zijn naar hare oogen, die met eenen buitengewonen glans schitterden. Hare stem was nog vast; haar verstand was nimmer juister, helderder, zichzelven meer meester geweest. Het was een heldhaftig overlijden volgens de wereld; het was een heilige dood volgens God!

De nacht van 1 op 2 Januarij was vreeselijk. De hertogin sliep niet; hare slapeloosheid werd nu en dan slechts afgebroken door eene korte en smartelijke sluimering, na welke zij onderscheidene malen uitriep: O de doodsangst! hoe vreeselijk! Ik sterven! Ik was zoo gelukkig!....."

Bij het aanbreken van den dag verlangde zij het laatste Oliesel en ontving hetzelve met bewonderenswaardige gelatenheid. Van toen af tot haren dood begaf haar geen oogenblik hare kalmte. »Men zag niet meer dat zij stierf," schrijft een der getuigen van dit langdurige overlijden, dan alleen door de meerdere zachtheid harer stem, harer oogen, harer gebaren, en door bijzondere zorg en oplettendheid jegens alle aanwezigen." Zij liet haren zoon komen en omhelsde hem teeder. In haar laatste gesprek met haren broeder sprak zij veel van hare beminde ouders, van hare broeders, van hare dierbare zusters, van al de overige leden harer familie. »Ik sterf zeer jong, zeide zij somtijds, ik ben de ongelukkigste niet!"

Ten acht ure des avonds was het leven nog in hare oogen en op hare lippen. Zij leed niet meer; zij scheen veeleer den dood toe te lagchen, die haar zoo zacht naar de eeuwigheid leidde. Eenige minuten later, en de ziel der prinses Maria van Orleans was bij God!

Stand der Maan.

6	*Mei*	LAATSTE KWARTIER
13	»	NIEUWE MAAN.
20	»	EERSTE KWARTIER
28	»	VOLLE MAAN.

Watergetijden

		Hoog Water.		*Laag Water.*
8	WOENSDAG.	*'s mor.* 1-42	*'s av.*	7-42
9	DONDERDAG.	» 2-33	»	8 33
10	VRIJDAG.	» 3-24	»	9-24
11	ZATURDAG.	» 4-15	»	10 15

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.